

[Økonomiministeren]

renteforskel på omkring 5 henholdsvis 7,5 procentpoints i forhold til DEM- og CHF-obligationer. Renteforskellen er blevet indsnævret i løbet af perioden.

Det er imidlertid som nævnt ikke tilstrækkeligt at betragte obligationsrenten målt i udenlandsk valuta. Den effektive renteudgift afhænger tillige af valutakursudviklingen. USD er, som det fremgår af tabel 2, deprecieret i forhold til kronen. Under forudsætning af uændrede valutakurser i lånenes restløbetid i forhold til kurserne den 8. oktober 1985 vil den effektive USD-obligationsrente målt i kroner af 7-årige lån optaget i 1984 være ca. 1 procentpoint lavere end vist i tabel 1. For USD-lån optaget i 1985 er valutakurskorrektionen ca. 2 procentpoints. For DEM- og CHF-obligationslån har der derimod været tale om en vis appreciering i forhold til kronen, således at rentesatserne i tabel 1 under vurderer den effektive rente målt i kroner.

For så vidt udlandslånene er variabelt forrentede, vil den effektive renteudgift målt ved periodens gennemsnitlige rentesatser være lavere end for fast forrentede lån, jfr. tabel 1. For USD-lån er renteforskellen ca. 3 procentpoints og for DEM-lån ca. 2 procentpoints, medens renteforskellen på CHF-lån er udlignet i løbet af perioden.

Såfremt provenuet af kroneobligationssalg var tilvejebragt ved lån i udenlandsk valuta med samme valutafordeling som udlandsgælden (ekskl. kronefordringer) ultimo 1984, ville 50 pct. af låntagningen være denomineret i USD, 16 pct. i DEM, 12 pct. i CHF og resten i en række andre valutaer.

Ved uændrede valutakurser i lånenes restløbetid ville fast forrentet låntagning i udenlandsk valuta således have medført lavere renteudgifter målt i kroner end salg af kroneobligationer – navnlig ved lån i DEM og CHF. Der er imidlertid betydelig usikkerhed om den fremtidige valutakursudvikling og dermed om renteudgiften målt i kroner af udenlandske lån, og det er derfor ikke realistisk at anvende den nævnte forudsætning om valutakurserne. Såfremt låntagningen alternativt havde form af variabelt forrentede udlandslån, tilføres renteudgiftsberegningen yderligere usikkerhed. Til illustration heraf kan nævnes, at mellemfristede variabelt forrentede CHF-lån optaget i begyndelsen af 1970erne ville have resulteret i effektive renteudgifter målt i kroner på omkring 20 pct.

p.a. Tilsvarende har den effektive renteudgift i kroner af USD-lån optaget i 2. halvdel af 1970erne udgjort 20–30 pct. p.a.

Spm. nr. S 31

Til *justitsministeren* (3/10 85) af:

Margrete Auken (SF):

»Finder ministeren, at færdselslovens § 42, stk. 5, om fastsættelse af lavere fartgrænser end de generelle er kommet til udtryk i cirkulære om lokale hastighedsbegrænsninger, kapitel 3, med tilhørende cirkulæreskrivelser?«

Begrundelse

Færdselslovens § 42, stk. 5, åbner mulighed for at fastsætte lavere fartgrænser end de generelle på alle vejtyper, hvor det ikke er forsvarligt eller ønskeligt at tillade kørsel med hastigheder svarende til den generelle grænse. Det er altså tilstrækkeligt, at en lavere fartgrænse er »ønskelig«, f.eks. af støj- eller andre miljøgrunde, og en sikkerhedsmæssig begrundelse er ikke altid nødvendig.

I cirkulæret er muligheden indskrænket, så en lavere lokal fartgrænse i byområder kun kan fastsættes, »når væsentlige færdselssikkerhedsmæssige hensyn taler herfor, dvs. når hastigheden er en væsentlig ulykkesårsag eller -risiko på den pågældende vejstrækning«. Der er således ikke mulighed for at fastsætte en lavere grænse af f.eks. miljømæssige årsager.

Svar (14/10 85):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Indledningsvis vil jeg gerne slå fast, at færdselslovsændringen i foråret ikke medførte ændringer i færdselslovens § 42, stk. 5, bortset fra, at der nu er tilvejebragt hjemmel for, at en lavere hastighedsgrænse i tættere bebygget område også kan fastsættes for et nærmere afgrænset område.

I de almindelige bemærkninger til lovforslaget anførte justitsministeriet bl.a., at en hastighedsbegrænsning på 40 km i timen normalt har en begrænset effekt, og at en sådan hastighedsgrænse derfor uden helt specielle forhold bør begrænses og alene anvendes, hvor den kan forventes respekteret.